

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 13. Egressus est Iesus trans torrentem Cedron. Dum Christus egreditur de Hierusalem liberam permittit Iudæis facultatem peruersa sua exequendi desideria, quibus in suam lapsi sunt perditionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

W. & alacres superamus propter eum qui dilexit nos. Notae eorum dicitur dilectus propter eum quem diligimus? Omnibus percipuum est quod operum suorum principium in ordine, beneficio, & obsequio alterius, non ille amor est, quo te diligunt, sed ille quo tu illum diligis. Amor meus pater meus, ille seror. quocumque seror, inquit D. Aug. Amor quo pater filium prosequitur, ille est cui vives illi & patientiam administrat. quae eiusdem ferat imperfectiones. Ingeniose dicitur: Propter eum qui dilexit nos. Notemus primo, quis ille sit: Propter eum. Recognoscere enim, monet Apostolus. Considera quis sit, quod tuus Deus sit, tuus Dominus, per te commotus & offensus, per peccata tua exacerbatas: & nihilominus, tanto nos affectu prosequitur, ut vitam suam nostri causa largiatur. Quisnam pro illo suam non offeret? Propter eum qui dilexit nos. Igitur hic ad eum feruor est, ut cordis nostri gelu liquefaciat, visusq; accendat igne charitatis. Hic eius amor ille est qui nostrum exacerat, ira flagrans ut illo viscera nostra comburantur. Haec amoris consideratio (testatur D. Paulus) tantum in me producit ut vitam prodeum mundum; nihil enim me poterit ab eo separare. Quis nos separabit à charitate Christi? Tribulatio an angustia. Et. Certus sum, quia neque mori, neque vivere, neque Angeli, neque Principatus etc. poterit nos separare à charitate Dei quae est in Christo Iesu. Hoc ipsum idem tumens habet interitus. Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. Prima pars secundam confirmat & explicat. Dilexit me, ait, Et unde hoc non facile confirmas? qualis fuit hic amor? Quod vult per hoc? Tradidit semetipsum pro me. Nefas dixerim silentio praeterire colloquium. D. Aug. cum Christo amorem hunc recognoscens. Peccatam abieram in peccatis, venundatus eram: venundatus pro me, ut redimeres me, & tantum me dilexisti, ut sanguinem tuum in pretium dares pro me. Dilexisti me Domine, plusquam te, quia mori voluisti pro me. Maior est haec dilectio, nemo habet, ut animam suam pro amicitia suis nec maiore mundum vendat. Perpende, quantum Dominus amorem hunc supergrediat, ut cum etiam pro suis peccatis carissimorum inimicis. Audiamus Doctorem mellissimum. Tu maiorem habuisti Domine, ponens eam etiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimicus es, per mortem tuam & sibi reconciliatus sumus etc. Perri. Quoniam alia videtur esse, vel forte vel forte hanc similes habuit. Vix enim pro illo quis moritur, tu pro impijs mortuus es. Et haec ita voluntati, ut dixerit Propheta: Oblatus est pro peccatis nostris. Non modo voluit, & oblatus

est, sed quia voluit: Tanta animi voluptate, & corde ita ferventi, ut dum se proximum cernit occasione caeter alacriter inter suos & cum illis, & posito hoc principio cursum suum prosequitur. Hymno dicto egressus est Iesus, &c.

§. 13. Egressus est Iesus trans torrentem Cedron. Dum Christus egreditur de Hierusalem liberam permittit iudaeis facultatem peruersa sua exequendi desideria, quibus in suam lapsi sunt perditionem.

Christus igitur in mensa cum Apostolis suis dixit sex illos celebres psalmos magni Alleluia, quos quia cantavit, nominant. Evangelistae hymnum, ut praediximus, quo gratias reddidit hilares Patri suo aeterno, & principium dedit doloribus, poenis & tristitia passionis suae ac mortis: vnde confestim sese à discipulis suis segregavit ut eam inciperet, celebri illo sermone coram ipsis facti, quo demulcebatur eos ex sua absentia mortuos, divina illis promissa confirmans, milleque blanditiis ac summa teneritudine eorum animas deliciens: cumque medius inter illos sederet, primus assurrexit & ait: Surgite eamus hinc, & confestim cepit egredi de Hierusalem: Egressus Iesus. Non vacat mysterio hoc verbum ab Evangelista Ioanne conscripsum: continet enim excellentissimum. Quo sine, Domine mi, egredere de Hierusalem: Si iam mortis tua advenit hora, quae tui te capiant inimici, imo te ipsum eorum desideres tradere manibus: magis ad iudaeum & propinquus hic illis es in concubio: non opus est egredi civitatem, etiam ad manum habebunt te, qui tuam iam captivam moluntur.

Peccat hoc primo respondet venerabilis Beda (a) & Theophylac. (c) ut communicantes (a) In e, doceat, cum primum Christum in corpore suo receperint, paulisper secedant ex tumultu mundique negotiis ad locum separatam & solitariam, ubi se disponant ut agant cum aeterno Patre, ferventi oratione & devota divinum donorum meditatione: tunc enim Elias factus robustior & animosior, terrens valedicens salugium ascendit montis Oreb, ut familiaris, cum Deo ageret, quando mystico illo fuerat pane saturatus; Reg. 17. per Angelum Domini delato.

Alias rationes postmodum subiungemus auctori de oratione Domini, quibus finitis à discipulis suis secessit solitarius: tantum aliam subiungo se.

30

E. Cor Christus egressus est de Hierusalem.

(a) In e, (b) In e, (c) Luc. 1. Ratio.

Reg. 17.

igo se.

II. Ratio.

go secundam intentioni nostrae congruam: voluisse scilicet verbis illis ostendere Evangelistam, illud quod in omnibus passionis suae actibus voluit Dominus a nobis intelligi: passionem suam sibi esse voluntariam, quodque peracta non sit nisi ipso inimicis suis locum cedente & facultatem. Divino idiomate idem significat abire aliquem ab alio, ac plene illum permittere libertati, quae perficitur id quod animo suo bene placuerit. Hoc exposuit in parabola illius Domini nobilis, qui diuisis inter se suos bonis suis illos deseruit & abiit. *Homo quidam nobilis abiit &c.* Atque in singulari Deum egredi de Hierusalem, & abire idem est, ac illos integre permittere libertati qualibet agendi, suamque peruersa desideria, reprobus suos appetitus, & passionem implendi violentas: ex quibus illis totalis ruina imminet & perditio: sic ut nihil illos remoretur, nihil sit oblaculo, nec voces cohibeant Prophetarum, nec admonitiones praedicatorum exterius, nec conscientiae remorsus, nec Dei timor, nec diuinae eius inspirationis interioris. Relinquit illos ut semoro omni tepagulo suos impleant appetitus. Sic ait Propheta regius Deum de illis conuenientem. *Et non audivit populus meus vocem meam, & Israel non intendit michi: dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibi in adhaerentibus suis.* Hoc illis Dominus verbis illis indicavit. *Ego vado*, sicut diximus illa declarando eo modo quo alias exposuimus: etenim animam a Deo deleri, Deumque ab illa discedere, nihil aliud est quam illi ferrea laxare quibus suis vacet desideris & inordinatis impleat aduentiones. *Ut impleant peccata sua:* luxuria phrasim D. Pauli: ut nihil sit quod hanc detineat nec exterius nec interioris, quo sit ut ultimam suam festinet reliqua perditionem, de quibus supra fusi egimus.

En. 19. 12.

Pf. 80. 11.

II.

Quid sit, abire aliquem.

Ho. 15. 12.

2. Theff. 2.

16. Ho. 17.

de 3. § 12.

gredebatur acclamatione. Hoc saepe numero Christus illis protestatus est, ne frustra desiderarent: quantumvis enim illi desideraret, quo tempore ibidem esset & vellet, sua non gauderet esse completa desideria. Ita confirmavit illis semel & bis. *Adhuc modicum tempus vobiscum sum.* Ne vobis persuadeatis ex desiderio velle me a vobis nunc occidendum: quia modo polo, nec Christus vobis ad hoc concedo facultatem. Alias quibusdam illi dicentibus & fugam ex Hierusalem suadentibus, ob inuentam illi ab Herode mortem, *Exi & vade hinc, quia Herodes vult te occidere.* respondit. *Ite & dicite vulgi illi.* hoc cum nomine compellat: ob fraudes, vulpinas quibus necem maximi Baptistae machinatus est: me adhuc hic haerere, & quamdiu mihi placuerit: nec enim illi licetiam tribuam quam sua pro voto desideria perficit. *Ite, dicite vulgi illi: nec cito demonia & sanitates perficit, hodie & cras, & cetera die consummar.* Nunc quando iam hora fluxit, quae passurus & erat moriturus, Hierusalem deserit & egreditur, quasi plenam illis tribuentem licentiam ut agant illi, qui in ea morantur, quidquid animo contra eum conceperunt, sacrilega sua desideria perficiant, & inuentiones implant in actibus iustitiae, nunquam conditas, nunquam vilas, formatas ab ingenio ipsorum Principum tenebrarum, ut cum capiant, colaphis conendant, spuis conspergant, spinis coronent, felle & aceto potent, crucique configant. Heu quales inuentiones! Hoc ipse dixit illis. *Hae est hora vestra & potestas tenebrarum.*

Ceterum haec omnia totalem illis patientiam ruinam & animae damnationem: et namque de causa tanto furore super illos ira Dei coeque, ut Christi missurus sit Romanos, qui civitatem hanc euer, montes & destruant ita funditus, ut non remaneat nisi lapis super lapidem inconfusus. Meo quidem iudicio, praedixit hoc illis per Hieremiam Prophetam. *Reliqui domum meam, dimisi hereditatem meam.* Nomina sunt haec propria Hierusalem: facultatem illi concessit ut contra me prope sua voluntate faceret, & de facto petegit: etenim contra me insurrexit eadem futuram libertate, quae leo in siluis imperit ouiculam, qui rugitus edit horribiles, quibus eam terrore prosterat. *Parvo est michi hereditas mea, quasi leo insilua, dedit contra me operem.* Quocirca illam odio habui ex demerito suae nequitiae, quae me provocauit ad eius euerionem, & ut ad hanc omnes excitarem & conuocarem inimicos. *Ido eduxi eam. Venite, congregamini omnes hostes terrae, properate ad deuorandum.* Domine, pende cruce

